

Søren Bo Søndergaards nytårstale til kulturen

Taler

Søren Bo Søndergaard
Kulturordfører for
Enhedslisten

Dato

21. januar 2021

Sted

Sendt på DK4, og lagt på
DK4s sociale medier-kanaler

Kære seer

Igen i år har DK4 givet mig muligheden for at holde kulturens nytårstale til jer.

Det er en stor ære. For hvad var vi uden kultur? Hvad var vi uden sang og musik? Uden film, teater og anden optræden. Uden litteratur og børnerim til de yngste. Uden malerier, skulpturer og udsmykning. Uden idræt og dans. Hvad var vi uden mulighed for underholdning, for fordybelse og frem for alt for fællesskab?

Måske har den tanke strejft os i løbet af den situation, som vi har befundet os i siden marts, og som vi vel stadig befinder os i. Og med rette.

For nok har vi streamet mere, måske læst flere bøger og sunget fællessang under kyndig ledelse af Phillip Faber – men ofte har vi været tvunget til at gøre det hver for sig. Fællesskabet har manglet.

Når alt det her er ovre, så er den vigtigste opgave at få fællesskabet tilbage. Hvad enten det er for børnene og de helt unge, som har været underlagt restriktioner, der i relation til et kort liv føles uendelige. Eller det gælder de voksne, som har måttet arbejde hjemme uden direkte kontakt med kollegaer og venner. For slet ikke at snakke om mange ældre – et ord, som i sig selv betegner en risikogruppe – som har måtte holde sig inde og måske endda har været isoleret fra deres børn og børnebørn.

Vi skal have fællesskabet tilbage. Ikke bare som det var før coronaen, men endnu stærkere. Fordi vi har mærket, hvor dyrt det er at miste – og hvor vigtigt det er at

genetablere og udvikle.

I den forbindelse vil jeg nævne en gruppe, et erhverv, som er blevet rigtigt hårdt ramt i den forløbne periode: de udøvende kunstnere og alle de folk omkring, der gør det muligt.

Stort set fra den ene dag til den næste er jobbene forsvundet eller voldsomt reduceret: festivaler, koncerter, revyer, optræden i forsamlingshuset ... eller spillejobbet til tante Oda og onkel Einers sølvbryllup.

Og det har ikke alene ramt de udøvende kunstnere, men også arrangørerne, spillestederne, revyteatrene, serveringspersonalet, dørmændene, rengøringsfolkene og mange flere.

Skal alt det tilbage, når coronaen er væk, så kræver det en hjælpende hånd. Vi må simpelthen have en handlingsplan for, hvordan vi på den anden side bringer hele kulturlivet på fode. Ikke alene for kulturlivets skyld, men for vores og fællesskabets skyld.

En anden opgave, som det bliver afgørende at få løst i de kommende måneder, er en ny medieaftale, som sikrer et stærkt udbud af dansk indholdsproduktion, hvad enten vi snakker tv, radio eller aviser – de være sig trykte eller digitale.

Lad os se virkeligheden i øjnene: Dansk indholdsproduktion er under pres. Ikke bare fra trollefabrikker og fake news-fabrikker, men også multinationale medie-giganter, hvis eneste udgangspunkt er det, der kan betale sig på bundlinjen.

Nu er det jo ikke i sig selv galt at lave indhold, som kan sælges. Men som fællesskab er det helt afgørende, at vi aldrig bringer os i en situation, hvor vores medier – eller bare størstedelen af dem – kontrolleres og styres fra udlandet.

Jeg tror, at vi var mange, som fik os en overraskelse, da det amerikansk-ejede YouTube i sommers – som led i en kamp for at tjene endnu flere penge - fjernede al dansk musik fra deres kanal og på den måde de facto gjorde en ikke uvæsentlig del af den nyere danske musikhistorie utilgængelig.

Skal noget lignende undgås inden for medieområdet, så kræver det stærke public

service-medier og et alsidigt udbud af publicistiske medier – landsdækkende, regionalt og i form af lokale ugeaviser.

Derfor er vi også glade for, at det i den finanslov, som netop er vedtaget, lykkedes at stoppe resten af den besparelse på DR, som den daværende borgerlige regering vedtog med et meget snævert flertal. Det ville have været helt ubærligt, hvis det kommende år i DR skulle bruges til at diskutere, om det var P1 eller P3, som skulle lukkes – eller om der skulle skues ned for tv til børn.

Det undgår vi heldigvis nu. Men det ændrer ikke ved, at en række medier er under et voldsom pres. Også fordi en stor del af annonceindtægterne er flyttet til de såkaldte sociale medier - Google, Facebook og YouTube - hvor annonceindtægterne føres ud af landet og ender i skattely.

For at understøtte et alsidigt mediebillede og sikre penge til dansk indholdsproduktion foreslår Enhedslisten at lægge en afgift på digitale annoncer og på streamingtjenester. Samtidig foreslår vi en omlægning af medieskatten, så den bliver mere social retfærdig. I dag er det jo sådan, at den højlønnede direktør i Danske Bank betaler nøjagtigt det samme i medieskat som den lavtlønnede kassemedarbejder. Selv kirkeskatten er langt mere social end medieskatten. Det må vi simpelthen kunne gøre bedre.

At få gennemført en handlingsplan for genåbning af kulturlivet og få vedtaget en medieaftale, som styrker dansk indholdsproduktion, når det gælder nyheder, dokumentarer, underholdning og ikke mindst indhold til børn – det er efter min mening de to største kulturpolitiske opgaver, som vi står over for i de kommende måneder.

Lykkes vi med det, så vil det også bidrage til at styrke det fællesskab, som det forløbne år har understreget behovet for.

Mine bedste ønsker om et godt nytår til dig og dine.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Enhedslisten, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soeren-soendergaards-nytaarstale-til-kulturen-2020>